

den unge Pige mulig ytre Uvilje, saa skal nok Forældrene klare den Sag og lokke eller true hende ind i Forholdet, saa Bejleren intet mærker, i det mindste ikke inden Brylluppet, og efter Brylluppet bliver det jo hans Sag. Saa mærker han maaske nok, at han med alle sine Gaver og med sin Offervillighed aldrig bliver istand til at vinde hendes Kærlighed, men han ved maaske ikke, at Grunden er, at de mangle Nøglen til gensidig Forstaaelse, fordi han hele sin Ungdom har levet uden at vexle Tanke med Kvinder eller at staa i kammeratligt Forhold til dem.

Endnu strammere bliver Baandene, naar unge Folk blive gifte. En ung Hustru, der vælger sig en mandlig Ven eller Kammerat, maa udstødes af det gode Selskab. Der menes nemlig fra Omverdenens Side, at nu maa Ægtefællerne have nok i sig selv; der maa være, eller der skal være Fortrolighed og kan ikke trænges til noget andet Menneske.

Som om ikke netop en sand og lykkelig Følelse uddyber og udvider Sympathien og gør Mennesket mere modtagelig for Venskab og Meddelsomhed og altsaa, hvis der er et lykkeligt Kærlighedsforhold mellem Ægtefællerne, ogsaa er Evne til at omfatte flere med Sympathi!

Mennesket er dog ikke saa begrænset, at alt Venskab lukkes ude, naar det ægteskabelige Forhold indtræder.

Lidt anderledes ser Forholdene ud mellem Smaaborgerne og Arbejderne, hvor der netop forekommer meget tidlige Ægteskaber. Men Ukendskab til hinanden er lige saa stor, grundet paa den samme Misforstaaelse. Mand og Kvinde tænker sig kun i et Forhold til hinanden som Kærester eller Ægtefæller. Det fornujelige i Kammeratskabet, det styrkende og opbyggende i Venskabet kendes lige saa lidt i den lavere Del af Befolkningen som i den højere. De unge Hjærter trænge til Sympathi; man forlover sig og plumper i Ægteskab. Manden, fordi han trænger til kvindelig Omgang, Kvinden ofte for at faa en Forsørger. Men mindre skilte bliver man dog ikke, thi *Forstaaelsen mangler*.

»Konnene er skilte, skont de tilsyneladende leve sammen i den civiliserede Verden.«

Men dette kan ikke gaa længer, om Samfundet skal frembringe sunde og sædelige Slægter.

Hvad kan der da gøres?

Fællesundervisning i Skolen og Samliv i Hjemmene. En og samme Undervisning, ligelig Udvikling af alle Sjøleevner med Blikket fæstet paa *Mennesket*, baade hos Mand og Kvinde.

Gennem Fællesundervisningen i Barndommen vil de lære at kende hinanden, se hinandens svage Sider, hjælpe hinanden over Vanskelighederne og ved godt Kammeratskab støtte og agte hinanden, og de vil deri-

gennem komme i Besiddelse af Betingelser til at vinde en dybere Forstaaelse af hinanden til Venskab eller et lykkeligt Ægteskabsforhold.

Ja, at Fællesundervisning er Grundbetingelsen for et normalt Samfundsliv og et fyldigt Samliv i Hjemmene, er vist mange enige om.

Men det vil vare længe, inden den Sag gaar ind i Folks Bevidsthed og bliver realiseret over hele Befolkningen, og i al Fald kan den Ungdom, som er udgaaet fra de specielle Dreng- og Pigeskoler, ikke blive Børn igen og skaffe sig Fællesundervisning.

Skal de Unge da vedblive at leve skilte, eller skal de tvinges til at forlove eller gifte sig for at faa Lov at dele Interesse eller stifte Venskab med hverandre, eller leve kammeratlig sammen.

Dersom Samfundet kunde se, hvilke Evner der forblive uudviklede paa begge Sider, vilde det ile med at kappe Hovedet af den dumme, indskrænkede Opfattelse, at unge Mænd og Kvinder ikke kan omgaas frit med hverandre, men skal bindes af Hensyn og Former.

»I Selskab« og »paa Bal« er de eneste Former, hvorunder de unge tør nærme sig hinanden, og der kan ingen Udvexling af Tanker og Meninger finde Sted, der kan ingen Venskabsytringer eller Kammeratskab benyttes, sligt naas kun i Samarbejde og i Samliv under daglige Forhold. Paa Ballet er det kun Kavalieren over for Damen, der træder frem.

Ganske vist har Foreningslivet virket en Del frigørende paa de stramme Baand, der skiller Konnene fra hinanden, men man er dog næppe naaet videre end til at danse sammen og tale lidt politik sammen. *Hjemmene har paa ingen Maade aabnet sig for en friere Omgang mellem de unge Mænd og Kvinder.*

De fleste Folk kan endnu ikke taale at se en ung Mand og en ung Kvinde gaa en Gade lang sammen i fortrolig Samtale uden at overfalde dem med Gratulation til Forlovelse, og hvis de unge benægte det og er kække nok til at sætte sig ud over den spidsborgerlige Snusfornuft, saa anklages de for at hylde den *fri Kærlighed*, til hvilket Ord indskrænkede Mennesker i deres Forestilling knytte den groveste Usædelighed.

Der er sagt i et af Bladets tidligere Numre af Frk. *Regina Hoff*, at den unge Pige forekommer mange Mænd saa pjanket og pjattet, og at de ikke gjerne tale med hende om alvorlige Ting, som de kun drøfte med andre unge Mænd. Der er vistnok noget sandt deri, der findes jo mange pjattede unge Piger, ligesom der er mange pjankede unge Mænd. Forresten kan sikkert de unge Mænd, som der er noget ved, let skelne mellem de unge Piger, selv om disse ikke selv tror det.

Men i Virkeligheden er der ingen, en ung Mand